

DEVİRİMCİ YOL

ÖZEL SAYI:10 5 Şubat 1977

100 Kuruş

Halk düşmanı faşist güçler karanlık tertipler düzenliyorlar

DEVİRİMCİ YOL Dergisinin 15. sayısında, emniyet genel müdürlüğü tarafından, dergimizin ismi verilerek bir genelge yayımlandığını öğrendiğimizi açıklamıştık. Genelgede, "güvenilir bir kaynaktan alınan istihbarata dayanılarak sözde, D.Yol gurubunun kendinden olmayan guruplara, emniyet ve ordu mensublarına vb. saldırılar başlatacağından sözediliyordu. Bu şekilde, sahte bir istihbarat uydurularak bir genelge yayınlamasının, ülkemizin içinde bulunduğu siyasi ortamda, faşist güçlerin devrimci güçlere karşı karanlık tertip ve tuzaklar ve provokasyonlar düzenlemekte olduğu anlamına geldiğini belirtmiş ve tüm devrimci kişi ve kuruluşları uyarılmıştık.

Gelişmeler, tesbitlerimizin ne denli doğru olduğunu kesinlikle ortaya çıkardı. Kendisine, genelge ile ilgili olarak başvuran bir arkadaşımıza, İçişleri Bakanının, "böyle bir durum yok" demesine rağmen, 27 Şubat tarihli Hürriyet Gazetesi söz konusu genelgeyi tarih numarasını vererek açıkladı. Bir yandan faşist güçler tarafından tertiplendiği su götürmez bir şekilde ortada olan tertip ve provokasyonlar, kışkırtmalar hızla artarken; bir yandan da, üzerinde çok tartışılan bazı kuruluşlarla ilgisi olduğu bazı çevreler tarafından ileri sürülen Hürriyet Gazetesi ve Halkın Sesi Dergisi, söz konusu provokasyon ve tertiplere ortak olma anlamına gelecek şekilde yayın yapmaya başladı; faşist güçlerin tezgahladığı tertip ve olayları devrimci güçlerin üzerine atmaya çalıştılar. Halkın Sesi'nin kışkırtma niteliğindeki yayınları, Hürriyet ve Tercüman gazetelerinin yayınlarına paralel bir şekilde devam ediyor. Tertip ve kışkırtma niteliğindeki olayların önümüzdeki günlerde de süreceği açık olarak görünmektedir.

Bu nedenle, içinde bulunduğumuz siyasal ortamı inceleyerek, söz konusu tertip ve saldırıların amacını açığa çıkarmak ve devrimci güçlere yönelen bu alçakça saldırı ve tertiplere karşı kararlı ve tutarlı bir mücadele yürütmek önümüzdeki en önemli görevlerimizden birisi olacaktır.

TERTİPLER HALKIMIZA YÖNELİKTİR

İçinde bulunulan koşullar kalın hatlarıyla ortadadır. Ecevit hükümetinin hangi sebeplerle, hangi amaçla ve ne şekilde işbaşına getirildiğini biliyoruz: Mevcut düzeni sürdürmekte önemli güçlüklerle karşı karşı kaldıkları bir durumda, egemen sınıflar, bu sömürü düzeninin bozukluklarını tamir ettirmek amacıyla Ecevit'i "iktidar"a getirdi-

ler. Ecevit hükümeti mevcut sömürü düzeninin sürdürülebilmesi için, oligarşiye bir taze kan oldu. Şimdi Ecevit hükümeti, egemen güçlerin sorunlarını çözebilmek amacıyla yoğun bir çaba sürdürüyor. İç ve dış çıkar güçlerinin, tekellerin ve emperyalist güçlerin dayattığı "tedbir"leri, "önlem"leri, birer zehir paketi gibi halkın önüne sürüyor: Ücret, maaş ve tarım ürünlerinin fiyatları, komik denecek bir artış seviyesinde tutulurken, yüzde otuzluk bir devalüasyon ilan ediliyor. Demirel'in bile yapmaya cesaret edemeyeceği bu "önlemler" bile, tek başına, egemen sınıfların, niçin Ecevit'e umut bağladıklarını açıklamaya yeterlidir. Ne varki, oligarşinin Ecevit'ten "umdukları" sadece bu ve bunun bir parçası olduğu Kıbrıs ve Amerikan ambargosu sorunları değildir. Bütün bu ekonomik sorunların yanısıra, oligarşinin, Ecevit hükümetinin önüne koyduğu "paket"lerden biri de "asayiş sorunu"dur.

Nedir bu "asayiş sorunu?"

Ecevit, iktidara getirildiği günlerde, şimdi büyük ölçüde yerine getirmekte olduğu İMF'nin ekonomik önerileri konusunda, "bu önerilerin, demokratik, özgürlükçü ülkelerde uygulanamayacağı" fikrini savunuyordu. Ecevit'in görüşüne göre bu "önlem"ler ancak dikta rejimlerinde (veya gelişmiş kapitalist ülkelerde) söz konusu olabildi. Ecevit, bu görüşlerinde, bir bakımdan haklı sayılmalıdır. Gerçekten de bizim gibi ülkelerde geniş emekçi yığınları acımasız ve ağır bir sefaletin, yokluğun içine iten bu gibi tedbirlerin uygulanması, beraberinde, emekçi halkı sindirmeye, bu sömürüye tahammül etmeye mecbur bırakmaya yönelik "siyasal tedbirleri"de zorunlu kılacak niteliktedir. Bugün ülkemizde, bunun için gerekli "müshakkini" kitlelerin Ecevit'in barış getireceği umudu sağlıyor. Şimdilik bu umut, kitlelerin teslim edilmesine yetebiliyor. Ancak bu umudun, ekonomik tedbirlerin acısını geniş kitlelerde daha şiddetli bir şekilde hissettireceği önümüzdeki dönemlerde yeterli olmayacağı ortadadır. Geniş emekçi yığınlarında yükselecek olan düzene muhalefet eğilimlerini, mevcut düzene karşı olan tepkileri baskı altında tutmaya; ve bu tepkileri emekçi halkın kendi iktidarına yönelik bağimsız bir siyasi hareket doğrultusunda kanalize edilmesi olanaklarını yoketmeye yönelik "siyasal tedbirler"e ihtiyaç duyulacaktır. İşte, oligarşinin ve egemen güçlerin Ecevit'in önüne koydukları "asayiş sorunu" bundan başka birşey değildir. Ecevit hükümetinden oligarşinin istediği barış, faşizmin saldırıları karşısında halkın direnişinin kırılmasını öngörmektedir. İşte, oligarşinin Ecevit'in önüne koyduğu bu "asayiş sorunu" ile Ecevit'ten istediği şey budur. Bu şekilde, Ecevit'e, tam bir Devamı sayfa 3'te

Ecevit - "Barış" - Kontrgerilla

-Savaş- Provokasyon

karmaşası üzerine

CHP hükümetinin kurulmasıyla siyasi arenada yeni bir perde açılmış oldu. CHP'nin hükümet olma stratejisi hakkında, bu stratejinin hangi sınıfların siyasi tercihlerini yansıttığı hakkında uzun zamandır çok şey söyledik ve eleştirdik.

Bugün ortaya çıkan gelişmeler bir bakıma bizim söylediklerimizin kanıtlanması anlamına da gelmektedir. Oligarşinin umudu CHP hükümetinin neleri yapmaya çalışacağını; oligarşinin birikmiş problemlerini çözebilme için neleri yapmayı tasarladığını biliyoruz.

Fakat Ecevit Hükümetinin yapmaya çalışacağı işleri yapıp yapamayacağı, bu hükümetin ve Ecevit'in iradesine, isteğine bağlı değildir. Bu, sınıf mücadelesinin dayattığı koşullara bağlıdır. Ve zaten bu koşullar değildir ki CHP'yi teknelci burjuvazinin ve emperyalizmin umudu haline getiren; bu koşullar değildir ki CHP kurmaylarının hükümet olma sevdasını kabartan? *Tekellerin (ekonomik, sosyal ve siyasi) problemlerinin çözülememesi* bu iktidarın gerçekleşmesine en kestirme yolu açmıştır.

Ecevit, hükümeti kurduktan sonra sınıf mücadelesinin dayattığı koşullardan hiç hoşlanmamış olmalı! (İlginç olan, emperyalizm ve yerli müttefikleri özellikle tekeller de bu koşullardan hoşlanmadıkları için Ecevit başbakan olabildi) Sınıf uzlaşmacılığı hayallerini siyaset haline getirebilmek için bunca yıl uğraşmış, sınıflararası barış fikrini eylem haline dönüştürmek inancı ile iktidar olabileme fırsatları kollamış bir lider veya ekip için hükümet olduğunda karşılaştığı koşullar hiç de beğenilecek veya "mükemmel" değildir. Böyle bir liderin veya hükümetin bu koşullarda kendi "inanç" veya hayalleriyle açığa nasıl çıkmak zorunda kaldığının örneklerini siyasi gelişmelerin yüzeysel bir gözlemini yapan herkes görebilir.

Barış güvercinli Ecevit, iktidar olmazdan önce yaratmış olduğu görüntüye ters düşmemek için; kendi "inançları", vaatleri, "sınıflararası barış" hayalleriyle çelişmemek için çatışan sınıflara ve güçlere "çatışmayı bırakın, barış yapın", çatışan taraflara, "çatışma teşkilatlarınızı dağıtın, silahları bırakın" diye seslenmek ihtiyacını duyacaktır, inanmasa da "ben iktidar oldum, barışım!" diyecekti.

Kontrgerillaya ilişkin tartışmaları Ecevit ve barış açısından ele alacak olursak; Ecevit, emperyalizm ve yerli müttefiklerine, "cinayet, işkence ve terör teşkilatlarınızdan biri olan şu kontrgerillayı kapatın, çok göze batır-

yor. Bir taraftan barış, istikrar, huzur diyoruz, diğer yandan kontrgerilla abes oluyor. Halkı barışa inandırmak için bile olsa saldırıdan vazgeçin" demeye kalkıyor. Hem de bunu oldukça kibar bir biçimde söylemeye kalkıyor. Aldığı cevap şu: "Sen gerçekten barış hayalleri kurabilirsin, bu hayallerin halkı kandırmaya yönelik olduğu müddetçe zararsızdır. Hatta bizim senden istediğimiz budur. Fakat bizim çıkarlarımız, halk üzerindeki sömürümüz, ancak ve ancak, baskı, zulüm, korkutma ve cinayet araçları ile, halkın sindirilmesi ve ezilmesiyle garanti altına alınabilir. Sizler barış hayalleri kurabilirsiniz, fakat biz asla. Size düşen görev, halkın direnişini pasifize ederek kırmaktır; bizim teşkilatlarımızın teşhir edilmesine ve gözden düşürülmesine meydan vermemek, hatta aklamaktır." Hem de bunu hiç de kibarca söylemiyorlar: "Adımın denk at yoksa iç savaş çıkar." Yani bu, kontrgerillaya daha fazla cinayet işletiriz, daha fazla terör yaratırız demeye geliyor. Bu tehdit karşısında barış güvercinli Ecevit, bu cinayet teşkilatının varlığını unutup, onu aklıyor. Ve hala "barış" sağlama edebiyatına devam ediyor.

Emperyalizm ve teknelci burjuvazi Ecevit'ten bir çeşit "barış" istemektedir. Egemen sınıflar ekonomik sorunlarının çözümsüzlüğünün bir sonucu olarak, ekonomik krizin yükünü ezilen sınıfların sırtına yıkmak ve bu sınıfların muhalefeti ni bastırabilmek amacı ile, uzun zamandan beri MIT, kontrgerilla, CIA kanalıyla resmi ve sivil faşist güçleriyle halka saldırılar düzenlemişler ve böylece bir iç savaş ortamı yaratmışlardır. Fakat bu iç savaş ortamında ekonomik sorunlarının çözümsüzlüğü devam ettiği gibi, bu sorunlar daha da derinleşmiş, üstüne üstlük halkın faşizmin saldırıları karşısında direnişi yükselemiştir. Bugün artık ekonomik sorunlarının çözümü kendi açılarından ciddi bir takım tedbirleri gerekli hale getirmiştir. Açık ki, bu, ekonomik tedbirler dedikleri şeyler, halk için yoksulluğun, hayat pahalılığının iki kat daha artması demektir. Kendilerinin yarattıkları savaş koşullarında, bu tedbirleri halka kabul ettirebilenin hiç de kolay olmadığını; bu tedbirlerin bu koşullarda halk direnişini arttırabileceğini; ve bu direnişin kendi sosyal varlıklarını ciddi olarak tehdit edecek sosyal patlamalar haline dönüşebileceğini bildikleri için, siyasi alanda kapsamlı bir manevraya girdiler. Ecevit hükümeti- de bu kapsamlı manevranın bir parçasıdır.

Ecevit hükümetinden istenen "barış" halkın faşizmin saldırıları karşısında direnişinin kırılmasını öngörmektedir. Bu barış, devlet eliyle teşkilatlanmış olan faşizmin, bütün savaşçı teşkilatlarının, olduğu gibi muhafazası ve tahkim edilmesi, buna karşılık Ecevit'in "barış" demagojilerine devam etmesi ve girişilecek ekonomik operasyonlar* karşısında halkın, Ecevit'in kendilerini kurtaracağı umuduyla pasif kalmaları şeklinde elde edilebilecek olan bir "barış"tır. Yani bir çeşit halkı teslim alma operasyonudur. Hakim sınıfların başvurdukları bu oyun, bir savaş hilesinden başka bir şey değildir.

Emperyalizm ve yerli müttefiklerinin siyasi çatışma platformunda bugün için başvurdukları bu savaş hilesi, temel taktikleri değildir. Onların temel taktiği, direnişi baskı ve terör yöntemleri ile doğrudan bastırma taktiğidir. Çünkü onlar Ecevit'in hayallerinden çok kendi sınıf tecrübelerine güvenirlir ve ona göre davranırlar.

Bütün halkın gözü önündeki faşist saldırıların ve cinayetlerin üzerine gitmek; ellerini kollarını sallayarak sokaklarda dolayan faşist katillerin işledikleri cinayet suçlarının üzerine gitmek ve onları yakalayıp gözaltına almak tabii ki olumlu ve halkın tepkilerinin alabildiğine yükseldiği bir dönemde, "barış" iddiaları taşıyan bir hükümetin de vazgeçemeyeceği bir uygulamadır. Yoksa bütün "barış çağrıların" halkın gözünde ne anlamı kalabilir?

Diğer taraftan bu uygulamalar hakim sınıfların Ecevit eliyle çözmeyi düşündükleri ekonomik problemlerinin çözümüne uygun siyasi koşulların oluşması için, halkın barışa olan özlemlerinin Ecevit hükümetine bir güven haline dönüştürülebilmesi amacıyla, bir dönem için, sivil faşist çetelerin dizginlerini kısımaya gözyummalarını göstermesi bakımından da bir anlam taşımaktadır.

Ecevit-"barış", kontrgerilla-saldırı, cinayet, provokasyon karmaşasına biraz daha yakından bakalım. Kontrgerilla ve benzeri terör, saldırı ve provokasyon teşkilatlarının bütün mevcutları ile beraber hazır ve görev başında bulduklarını gösteren deliller sadece Faik Türün ve benzeri kişilerin beyanatları değildir. Ancak bu teşkilatların görevlerini ve hedeflerini Faik Türün'ün konuşmaları (veya tehditleri) açık bir biçimde ortaya koymaktadır. Faik Türün, "Tek Yol Devrim", "Kurtuluşa Kadar Savaş" diyenlere karşı iç savaşın verilmesi gerektiğini, kontrge-

rilla vb. teşkilatların böyle bir savaşın teşkilatları olduğunu söylerken, iç savaşın kontrgerillayı savunuyor. Faik Türün, kontrgerillayı savunurken halkın kurtuluşunu engellemek için halka karşı ve devrimci harekete karşı saldırı, cinayet, provokasyon yöntemleri ile her çareye başvurulmalıdır demek istiyor. Kontrgerilla vb. teşkilatların da savaşa devam etmeleri gerektiğini açık seçik söylüyor.

Hakim sınıflar açısından "barış", uzun zamandır yürüttükleri saldırıların durması anlamında değildir. Onlar açısından barış, bu saldırı savaşında başvurdukları bir savaş hilesinden başka bir şey değildir. Hedefi de halkın direnişini ezmek, dağıtmak; halkı teslim almaktır; halk saflarında bir şaşkınlık yaratmaktır.

O halde ne yapmalıyız? Barış hayallerine kapılmamalıyız. Gerçek bir barış ancak halkın kendi iktidarıyla sağlanabilir. Gerçek bir barış, halkın Devrimci Yolda yürüteceği uzun ve dolambaçlı bir halk savaşının ürünü olarak elde edilebilir. Faşizmin ve hakim sınıfların yenilmesi, demokratik halk iktidarının gerçekleşmesi, savaş kaynağı olan sömürünün sona erdirilmesi, gerçek barışın sağlanması için zorunludur.

Bugün Ecevit hükümetinin yaydığı "barış" hayallerine kapılmayalım. Hakim sınıfların bütün saldırı teşkilatları olduğu gibi ayaktadır. Ve daha kanlı saldırılara hazırlanmaktadır. Bunun için, direnişimizi güçlendirelim, mücadele bilincimizi yükseltelim. Devrimci Yol'a sıkı sıkıya sarılalım. Direniş mevzilerimizi tahkim edelim. Her yerde yeni saldırıların göğüslemek üzere direnişi örgütleyelim ve bu direniş devrimci bir önderlik altında siyasi iktidar elde etme, gerçek barışı elde etme mücadelesi haline yükseltelim.

* IMF'nin "önerdiği" ekonomik tedbirlerden bir tanesi olan düşük taban fiyatlara politikasının bir gereği olarak bütün taban fiyatlarının 57 lira olarak tesbiti oldukça cesaret isteyen bir işti. Hayat pahalılığı %40 arttı, halde bütün baş fiyatı ancak % 14 arttırılmıştır. Bu, MC tipi bir hükümetin becerebileceği bir iş değildir; Bu "kahramanlığı" Ecevit göstermiştir ve bugün Ecevit, emperyalizm ve teknelci burjuvazi yararına daha birçok kahramanlıklar göstermeye adaydır. Bu "kahramanlıklar", "halkın umudu" olmak konumundan yararlanarak gösterebilmektedir.